

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Poražena črno-rumena zastava.

Prav tako, kakor svoj čas v Libercah in potem v Tretu, tako se je zgodilo tudi v Gradcu. Vlada se je prepozno spomnila, da je njena dolžnost, varovati svojo lastno avtoriteto in avtoriteto države, a ko se je naposled tega domislila, je bilo že v naprej gotovo, da ostanejo vsi poskusi brezuspešni.

Kaj vse se je moralo zgoditi, predno se je vlada sploh odločila na obrambo svoje avtoritete!

Pribežališče penzionistov je bilo v zadnjih desetletjih postalo prusofilsko gnezdo, trdnjava Schönererjanstva, ki je v besnem sovraštvu proti Slovanom nadkrililo vsa druga mesta, tudi najrazupitejša. Nemškonacionalni paroksizem je slavil v Gradcu, je slavil pri vsaki priliki prave saturnalijske, ne da bi se bili zanje zmenili poklicani čuvarji avstrijski misli. Nemškim nacionalcem je bilo v Gradcu kratkomalo vse dovoljeno.

Povodom Baderijevega odstopa zgodile so se v Gradcu vsakovrstne predrzne provokacije državne oblasti. Ako bi se bilo kaj takega zgodilo v Pragi ali v Ljubljani, bi bila vlada gotovo takoj razglasila vsaj izjemno stauje. Gradcu se je vse prizaneslo. Gradec, kateri po jezikovnih naredbah ni čisto nič tangiran, je uprizoril pravo revolto, in ko je bil pri tisti priliki malovreden človek ustreljen, je pod vodstvom obč. sveta uprizoril velikanško demonstracijo proti avstrijski armadi, katere se je udeležilo tudi mnogo rezervnih častnikov.

Navzlic nečuvnosti te provokacije je vlada molčala in ni ničesar storila, da varuje svoj ugled in ugled države. Samo vojna uprava je v varstvo discipline degradovala tiste rezervne častnike, kateri so se udeležili demonstracije proti ces. kr. armadi.

Ko je bil na to imenovan grof Gleispach predsednikom graškega višjega deželnega sodišča, se je gonja začela iznova. Odvetniška zbornica je pozvala vlado, naj prekliče imenovanje grofa Gleispacha, obč. svet pa se je oglasil proti degradiranju rezervnih častnikov, je izrekel svoje obžalovanje, da je bil imenovan grof Gleispach višjesodnim predsednikom, češ, da je to na škodo justice in naposled na najžaljeviši način sramotil bosanski polk ter zahteval naj se odpravi iz Gradca.

Na tak način, kakor graški občinski svet, ni

še nikdar govoril noben avtonomni zastop v naši državi in šele na to novo predrznost je vlada odgovorila z razpustom.

Rekli smo že tedaj, da razpust ne bo imel uspeha, ker so graške razmere po krivdi političnega sistema, po krivdi raznih vlad in namestnikov že tako zavožene, da se sedaj ne dajo izboljšati. Sedanje razmere so plod vladnega sistema, so posledica tridesetletne napačne politike — zato pa je bilo zaman, zvoniti po toči.

Nove volitve v občinski svet so se začele ta teden. Kar smo prorokovali, to se je obistnilo. Naredil se je sicer poskus, zbrati in organizovati avstrijsko misleče elemente in izpodriniti prusofilsko kliko, toda ta poskus se je izjalovil. Pod črno-rumeno zastavo je šla v torek nemška, avstrijsko-patrijotična stranka v boj proti prusofilskemu nemškemu nacionalizmu. Bila je popolnoma pobita in razgnana na vse strani. Na bojišču je ostala samo črno-rumena zastava.

Takisto, kakor se je zgodilo v tretjem volilnem razredu, se zgodi tudi v drugem in v prvem. Nemškonacionalni kandidati bodo zmagali tudi v teh dveh razredih in še lažje, kakor v tretjem. Patrijotična stranka, ki se je zbrala pod črno-rumeno zastavo bo popolnoma podlegla.

Po razpustu občinskega sveta je uradna „Gr. Zeitung“ priobčila članek, v katerem je mej drugim pisala, da bi vlada, ako bi pustila usodo tako velike občine, kakor je Gradec, v rokah zastopstva, ki se je udalo žalostni zmoti o svojih dolžnostih, o svojih pravicah in o svoji odgovornosti, napeljala vodo na mlin anarhije.

To uradno spoznanje je prišlo dosti prekasno; voda je bila na ta mlin že napeljana in tako se je zgodilo, da bo zmagala, da pride zopet na krmilo tista stranka, katero je uradni list imenoval anarhistično.

Državna avtoriteta je dobila v Gradcu tak hud udarec, da ga bo pomnila, a dobila ga je samo zategadelj, ker je vsaka vlada Nemcem vse prizanašala, ker jim je puščala popolnoma svobodne roke ter svojo moč in veljavo dala občutiti samo Slovanom. Tudi sedaj, ko trgajo v Gradcu črno-rumeno zastavo, ne smemo upati, da se razmere premene, zlasti pa ne smemo pričakovati, da bo

znala braniti in varovati naše pravice tista vlada, ki še svoje lastne avtoritete ne zamore braniti.

V Ljubljani, 16. septembra.

Notranji položaj se zadnje dni ni nikakor spremenil in je nastala nekaka stagnacija. Dne 18. t. m. so se imeli zbrati v Pragi mladočeški državni in deželni poslanci. Shod se je pa odgodil, ker se bode počakalo na izjavo, katero bode dal izvrševalni odbor desnice, ki se pa zaradi žalostnega dogodka teh dni še ni sešel, kakor je bilo nameravano. Tudi shod nemški narodnoslobodomiselni stranki pripadajočih dežel. in drž. posl., ki je bil sklican na nedeljo 18. t. m. v Prago, se je odgodil za poznejši čas, ker je vodstvo stranke mnenja, naj se počaka tako dolgo, da bode znan sklep konference izvrševalnega odbora desnice. Dan shoda se bode torej naznanil pozneje.

Proti anarhistom. Tudi v Berlinu so se začeli merodajni krogi pečati z vprašanjem, kako bi se dalo uspešno postopati proti anarhistom in iztebiti to kužno zalego, ali jo vsaj deloma zatreti in storiti neškodljivo. Znani anarhisti naj bi se ne iztiravali nego primerno internirali, ker bi bilo tako lažje možno, jih bolje nadzirati. Posebno naj bi Italija ne gonila svojih anarhistov čez meje, s kakršnim postopanjem se anarhistična kuga le razširja, nego naj bi raje skrbela za to, da jih doma v svoji deželi ukroti in užene. Genevski policijski ravnatelj se je izrazil proti nekemu poročevalcu, da bi bilo prav želeti, da se osnuje zakon proti anarhistom; že davno bi se bilo lahko zgodilo v Genevi kaj v tem oziru, a socijalistični elementi prebivalstva so preprečili vse preventivne odredbe. Že pred več leti je bil razpuščen anarhistični klub, ki je imel prav čudna pravila. Komaj je bilo izgnanih nekaj klubovih členov, so že zopet prihajali novi preko meje. Policija pozna večino anarhistov, po sedanjih zakonih pa ne more postopati, dokler kaki anarhist ne zagreši kaznivega dejanja. Tako imajo ti nevarni elementi precejšnjo svobodo in more, o izvrševati svoje črne naklepe.

Na Kreti se je še vedno bati novih turških grozovitostij in je kristijansko prebivalstvo hučo razburjeno. Turki v Kandiji so namreč zagrozili, da hoté smodnišnice zažgati in vse mesto v zrak raz-

LISTEK.

Sabelyjev kip.

(Humoreska. Francoski spisal Pierre Bében.)

(Konec.)

Dve uri pozneje je zagledal uradnika, kateri si je brisal potno čelo:

„Kaj je?“

„Vlak bode v dveh minutah tu. Zamuda. Je-li obed že končan?“

„Skoraj; približuje se koncu. Predstojnik že četrtič govori. Napival je že bratovstvu, jedinstvu in muzam. Še četrt ure, in vse je izgubljeno. Nekateri so že začeli sumiti. Opozicija se posmehuje.“

„Opozicija se posmehuje? Moj Bog, ako kip sedaj ne pride, smo izgubljeni!“

Adjunkt je namahnil s svojo pestjo proti Parizu.

Brzjav je zazvonkljal. Žvižg; vlak je prišel. Oba moža sopihata k prvemu vozu za prtljago:

„Za občino je prišlo nekaj: kip!“

Sprevodnik je pregledaval malomarno zapisek prtljaginih komadov.

„Mmmm... Periljak — dve vrtni klopi — zaboj z živimi zajčki — vse, gospoda, jaz ne vidim nikakega kipa.“

„Nikakega kipa? Le še iščite; saj ni mogoče!“

„Če vam pa povem, da ga ni.“

Sprevodnik je zlezal zopet v svoj voz; žvižg; — vlak se je odpeljal. Adjunkt se je zazdelo, da mu je izginila zemlja izpod nog: „Grom in strela, še jedenkrat! Lepo to! Na cedilu smo ostali. In predstojnik! Kaj poreče predstojnik! In pevska družva, device in ves sprevod? In javno mnenje? In opozicija? Tako, sedaj je pri kraju!...“

„Kaj se bo z nami zgodilo? Gotovo nas na padejo; in vsega tega je ta... ta Saboly kriv... Kaj je bilo tega treba!... Temu potepuhu kip...!“

„No, no, nikar ne plakajte! Saj ne pomaga nič. Kip pa moramo imeti na vsak način.“

„Boga mi, kipa republike vendar ne moremo tja postaviti. Ljudstvo bi takoj zapazilo, da je go-ljufamo. Ah, ko bi ne imel žene in otrok, takoj pobegnem!“

„Vraga! Iščite rajši, mesto da jočete. Čas beži, mudi se, vi pa tu zdihujete. Jej, čakajte! Izvrstna misel mi je šinila v glavo.“

„Kako pravite?“

„Da, da, tako pojde! Lekarničar ima pod streho star kip od bronзованega sadra. Nihče ga ne pozna. In končno — saj bodo itak le strele videli. Treba le hitro k njemu iti, dokler ga ni še doma. Ceste so prazne, vse je še pri banketu. D. bro. Obrišite si solze ter sporočite županu, naj se dvignejo. Dan je rešen. Pojdite vendar!“

To izreki je izginil ter tekkel, kolikor je mogel. Skoro nevede si je obrisal adjunkt solzni obraz ter se napotil v jedilnico, kjer je predstojniku pošepetal par besed na uho. Mej obedom je župan že parkrat poskusil z namigavanji pripraviti predstojnika na strašno resnico: „Bilo bi pač mogoče... O! vse je pripravljeno, to se samo ob sebi razume!... A nepričakovane zapreke... dež... kaka nesreča... ali Bog vedi kaj... slavnosti vendar ni bilo možno preložiti... Usoda... ko bi se na primer nakrat kip zdobil... tudi to se je že zgodilo vsled vročine!“ Predstojnik, kateri je nekaj družega razmišljal in ni župana poslušal, je kimal priznalno z glavo ter ponavljal v duhu svoje običajne napitnice.

Ko je došel adjunkt, dvignil se je takoj vzra-

Zahvala.

Slavnostna vrtna veselica v proslavo 50letnega vladanja Nj. Velikanstva presvetlega cesarja Franc Jožefa I., katero ste hoteli prirediti pretečeno nedeljo, dne 11. t. m., št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda, se ni vršila zaradi nečutenega zločina, kateri je s srčno žalostjo presunil vsakega zvestega Avstrijca, ter se je preložila na poznejši čas.

Vendar pa podpisana odbora tem potom spolnujeta svojo sveto dolžnost in se v imenu podružnic najprejrežno zahvaljujeta slavnemu slovenskemu trgovskemu pevskemu društvu, slavnemu četverspevu „Ilirija“, katera sta svoje prijazno sodelovanje pri nameravani veselici zagotovila; dalje izrekata najiskrenejšo zahvalo vsem prečastitim darovalcem prekrasnih dobrot in posebno še slavnemu občinstvu, katero je posebno zanimanje kazalo za to našo slavnostno veselico. (1431)

Proseča še nadaljne naklonjenosti napram št. Peterškima podružnicama družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, znamenata za iste odbora.

Melusine mazilo za lice

odstranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pogo, lišaje in mozolčke (spuščaje). — Popolnoma neškodljivo. 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo (387—29)
zraven 35 kr.

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.

Telefon šte. 68.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
15.	9. svečer	743,6	14,5	sr. zah.	jasno	
16.	7. jutraj	743,6	13,5	sl. vzvzh.	jasno	0,0
	2. popol.	742,5	22,0	sr. jug	jasno	

Srednja večerajša temperatura 15,4°, na 0,5° nad normalno.

Po veselici dne 8. sept. t. l. v smartnem pri Litiji se je našel havelok. — Dotičnik, ki ga je pozabil, naj se oglasi pri Jos. Jaklič-u istotam. (1426)

Zaboji po 5 kil **Grozdje** franko s povzetjem namizno grozdje sladko 2 gld. 10 kr., najfinije zdravilno grozdje sladko, velikozrnatost 2 gld. 30 kr., sladke melone ali češnje 1 gld. 10 kr. (1400—3)
Lehart, Beregszász, 46, Ogersko.

Trgovski pomočnik

dobro izurjen manufakturst, želi svojo službo takoj premeniti.

Ponudbe se prosi pod „Pomočnik“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1423—2)

Vabilo.

Vse p. n. svoje gg. volilce vabim najljubneje na

shod volilcev

kateraga sem sklical na dan 18. t. m. ob 4. uri popoldne v Žireh.

V Podragi, dne 15. septembra 1898.

Ivan Božič

dež. poslanec.

(1432)

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Drugo po dogovoru. (1417—2)
Križevniške ulice šte. 5, I. nadstropje.

Stanovanje

s 3 sobami, kabinetom in vsemi pritliklinami, se odda na Starem trgu št. 6 s 1. novembrom t. l. — Več se poizve v prodajalnici gospoda J. S. Benedikt-a. (1387—3)

Štirje dijaki

pod 14 leti se vzprejmó na hrano in stanovanje v Krakovskih ulicah št. 9. (1395—5)
Skrbno nadzorovanje, dobra hrana, nizka cena.

Odvetniški koncipijent

in solicitator

dobita — če dobro izurjena — prav dobri službi. Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod „Prim“. (1422—1)

Trgovski pomočnik

popolnoma izurjen v specerijski stroki, spreten prodajalec, vzprejme se takoj.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1438—1)

Učiteljica za klavir

Marija Sever

stanuje na Jurčičevem trgu šte. 3

in se dobi doma vsaki dan (1411—2)
od 11. do 12. ure popoldne in od 2. do 4. ure popoldne.

Dobro ohranjen

glasovir

se kupi. (1429)

Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Soliden (1430—1)

trgovski sluga

slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, se vzprejme pri Antonu Schuster-ju v Ljubljani.

Učenca

z ugodnimi šolskimi spricčevali vzprejme takoj v svojo galanterijsko prodajalno (1421—2)

Ivan Kordik, Prešernove ulice šte. 10—14.

Vsako sredo in soboto

sveže pristne

dunajsko-novomeške klobasice

(Wienerneustädter). (1439)

Po zimi vsaki drugi dan sveže.

Kham & Murnik.

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Dobra, tečna hrana in svetlo, zračno stanovanje. — Povpraša se pri Minku Obreza, tapetnika soprogi, Židovska steza št. 4 (nova Godčeva hiša), II. nadstropje. (1403—5)

Jedno stanovanje

v II. nadstropji za 280 gld. in

jedno stanovanje

v III. nadstropji za 250 gld.

se oddasti 1. novembra t. l.; zadnje se lahko tudi takoj odda.

Povpraša se: Mestni trg št. 17 pri blagajnici v prodajalni. (1363—6)

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

Ravnokar je izšla:

Slovenska stenografija.

(Sostav Gabelbergerjev.) Priredil Fr. Magdič, profesor v p. — Cena knjigi je 50 kr., po pošti 3 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigo-tržnica v Ljubljani. (1360—3)

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu po najnižjih cenah. (1418—3)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Največja (1428-1)

domača krojaška tvrdka

M. KUNC

v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7

priporoča uljudno svojo veliko zalogo modnega domačega in angleškega blaga v izdelovanje vsakovrstnih oblik po jako reelnih cenah. Cele obleke in vrhne suknje izdelujejo se po meri že od 20 gld. naprej. Izbrani kroj se garantuje. Jesenski haveloki lastnega izdelka so v zalogi po 12—14 gld.

Zadruga gostilničarjev in kavarnarjev v Ljubljani.

P. n.

Da naši presvetli, iskreno ljubljani in nepozabni cesarici Elizabeti dostojno zadnjo čast izkažemo, je odbor podpisane zadruge v svoji seji dne 15. t. m. jednoglasno sklenil, vse častite zadružne člene tem potom naprositi, da blagovolijo v soboto, dne 17. t. m., od 4. — 6. ure popoldne, mej katerim časom se bode vršil na Dunaji spreved preblage pokojne cesarice, svoje prostore zapreti. (1427)

Za zadrugo gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev in žganjetočnikov v Ljubljani:

Fran Orešek
odbernik in tajnik.

Fran Pock
načelnik